

- w stosownym razie stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 4 listopada 2020 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącą na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- naprawienie skarżącej szkody majątkowej i krzywdy, które poniosła w racji mobbingu i nieprawidłowego zachowania administracji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi w zakresie żądań stwierdzenia nieważności strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia praw podstawowych do dobrej administracji i prawa do bycia wysłuchanym, oczywistego błędu w ocenie i nadużycia władzy.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 11 decyzji Komisji w sprawie personelu kierowniczego średniego szczebla C (2008) 5028/2 oraz decyzji sekretarza generalnego ESDZ z dnia 15 listopada 2019 r. w sprawie wykonywania i delegowania uprawnień powierzonych organowi powołującemu i OUZU ADMIN (2019) 31, oraz oczywistego błędu w ocenie.
3. Zarzut trzeci, w dwóch częściach.
  - Część pierwsza, dotycząca naruszenia obowiązku uzasadnienia, wynikającego z art. 25 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, naruszenia art. 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego i oczywistego błędu w ocenie.
  - Część druga, dotycząca naruszenia art. 26 regulaminu pracowniczego i oczywistego błędu w ocenie.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia godności oraz godnych warunków pracy i obowiązku dbałości oraz zakazu wszelkiego rodzaju mobbingu.

---

### Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2021 r. – Creaticon / EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)

(Sprawa T-93/21)

(2021/C 138/62)

Język skargi: angielski

### Strony

Strona skarżąca: Creaticon d.o.o. (Zagrzeb, Chorwacja) (przedstawiciel: P. Krmpotić, lawyer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Niemcy)

### Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE –rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 424 199

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 grudnia 2020 r. w sprawie R 847/2020-5

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zezwolenie na rejestrację znaku towarowego nr 1 424 199 w odniesieniu do odpowiednich towarów z klasy 3;
- pomocniczo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zobowiązanie EUIPO do zwrotu kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

**Podniesione zarzuty**

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie zasad równego traktowania i pewności prawa.

---

**Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2021 r. – Portugalia/Komisja****(Sprawa T-95/21)**

(2021/C 138/63)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

*Strona skarżąca:* Republika Portugalska (Lisbona, Portugalia) (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, M. J. Marques, L. Borrego i A. M. Soares de Freitas, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów M. Gorjão-Henriquesa i A. Saavedrę).

*Strona pozwana:* Komisja Europejska

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie przekazania do akt sprawy – zgodnie z żądaniami zawartymi w niniejszej skardze – dokumentów dotyczących postępowania administracyjnego, które doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności art. 1 oraz art. 4 i 6 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 4 grudnia 2020 r. C(2020)8550 final „w sprawie systemu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex2018/NN) wdrożonego przez Portugalię na rzecz wolengo obszaru celnego Madery (ZFM) – System III”;
- obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa, ponieważ przedmiotowy środek ma charakter ogólny, a nie selektywny i nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
2. Zarzut drugi, dotyczy tego, że Komisja nie wykazała, że kryterium zakłócenia konkurencji i kryterium skutków dla handlu między państwami członkowskimi zostały spełnione.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w zakresie stosowania art. 108 TFUE i art. 21–23 rozporządzenia (UE) 2015/1589 ze względu na to, że pomoc jest pomocą istniejącą.